

# РЕШЕНИЕ

№ 6820

гр. София, 19.11.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,**  
в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Десислава Корнезова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8299** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.36 ал.9 от ЗДАНС. Образувано по жалба на К. И. К. в лично качество и като председател на Сдружение „Български хелзински комитет“ срещу Решение № КА-994 от 12.07.2021г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“. В обстоятелствената част на жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на акта, поради издаването му в противоречие с нормите на материалния закон и неговата цел. Посочва се, че твърдението на ответника за това, че резултатите от проверките в информационните фондове на ДАНС е квалифицирана информация е невярно и несъответно на материалния закон, тъй като по този се обезмисля правото на физическите лица да искат достъп до съхранявани техни лични данни по чл.36, ал.4 от ЗДАНС. Жалбоподателят е имал право да поиска информация и относно следенето на представляваното от него сдружение, тъй като правото на свобода на кореспонденцията и на събранието са права, които се ползват както от физически лица, така и от юридически лица и ЕСПЧ изрично признава тези права и на юридическите лица. Отказът на председателя на ДАНС да предостави информация не отговаря на целта на закона, тъй като създава предположението, че тайното следене е масово употребявано и по всяка вероятност е било или все още е налице и спрямо К. К. и/или БХК.

В проведеното открито съдебно заседание на 22.10.2021г., жалбоподателят се представява от адв. А. К., която поддържа жалбата. В хода по същество моли актът да

бъде отменен, като допълнителни съображения за това са изложени в представените писмени бележки от 01.11.2021г.

Ответната страна – председател на ДАНС, чрез процесуален представител юрк. М. А. оспорва жалбата. При проведените устни състезания моли жалбата да бъде отхвърлена, като се потвърди законосъобразността на издадения административен акт. Подробни правни съображения са изложени в писмени бележки от 22.10.2021г. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на оспорването.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна :

Пред ДАНС е било подадено искане вх. № РД-1605/09.06.2021г., с което е поискано да бъде предоставена информация дали по отношение на К. И. К.- председател на БХК, на членове на организацията, нейни сътрудници и адвокати са използвани СРС от ДАНС през последните 10 години. Поискано е също да бъде уведомен, дали спрямо организацията или отделни нейни членове и сътрудници са прилагани разузнавателни способности и средства, вербувани ли са през последните 10 години или в по-ранен период нейни сътрудници или членове за доброволно сътрудничество.

С писмо изх. № КА-866/23.06.2021г. председателят на ДАНС е уведомил заявителя, че по отношение на първата част на искането, касаеща прилагането на СРС, същото е от компетентността на Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства. Достъпът до информация се осъществява при условията, реда и обема, предвиден в чл.34ж от ЗСРС. По отношение на въпросите във втората част на искането, е посочено, че същото не отговаря на изискванията на чл.3 ал.2 от Наредба № I-7/13.07.2009г. и не съдържа част от визираните в чл.4, ал.1, т.1 данни. Предоставен е 7-мо дневен срок, който започва да тече от датата на уведомяването, заявителят да отстрани с ново заявление констатираните недостатъци.

Депозирано е в ДАНС заявление вх. № РД-1881/28.06.2021г. от К. И. К., председател БХК с искане да му бъде предоставена писмена справка дали спрямо него и спрямо представляваното от него Сдружение „Български хелзински комитет“ в информационните фондове на ДАНС се съдържа информация относно прилагани разузнавателни способности и средства, вербувани ли са през последните 10 години или в по-ранен период сътрудници на организацията и членове за доброволно сътрудничество.

С оспореното Решение № КА-994 от 12.07.2021г. председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ на основание чл.36 ал.7 ЗДАНС и чл.11 ал.1 от Наредба № I-7/13.07.2009г. е отказъл да предостави на заявителя търсените данни, като се е мотивирал с обстоятелството, че би възникнала опасност за опазване на класифицирана информация, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град достигна до следните своите правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима, защото е подадена от страна, активно легитимирана да оспорва акта, в законоустановения преклузивен срок по чл.149 ал.1 от АПК и е депозирана срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за

законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от жалбоподателя, и на всички такива по чл.146 АПК, приема следното:

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е издадено от компетентен орган- чл. 36 ал.5 от ЗДАНС и в предвидената мотивирана писмена форма- чл.59 ал.2 от АПК. Изложени са фактите и обстоятелствата, които са послужили на ответника да формира своето воляизявление. Не е налице такова нарушение по чл.146 ал.2 от АПК, което да е пречило жалбоподателя да разбере воляизявлението на органа и респ. да организира и проведе правото си защита, а същевременно с това не е и затруднена възможността на съда да упражни контролните си правомощия по отношение законосъобразността на акта.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го пречили да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатира нарушение по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. Председателят на ДАНС се е произнесъл в 14 дневен срок от подаване на заявлението, с което е спазена разпоредбата на чл.8 ал.1 от Наредба № I-7 от 13.07.2009г. за реда за достъп до информационните фондове на ДАНС.

Спорен между страните е въпросът по приложението на материалния закон- чл.146 т.4 от АПК.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от Общ регламент относно защита на личните данни (Регламент (ЕС) 2016/679), субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Правото на жалбоподателя да иска достъп до личните си данни под форма и начин по негова преценка поражда задължението за администратора на лични данни да предостави пълно или частично в зависимост от предвидените в закон хипотези или да откаже това.

Разпоредбата на чл. 37а ЗЗЛД регламентира хипотезите, при които достъпът може

да бъде отказан или ограничен. Администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създало риск за: националната сигурност; отбраната; обществения ред и сигурност; предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; изпълнението по гражданскоправни искове. Съгласно чл.37а, ал. 2 от ЗЗЛД, условията и редът за това се определят със закон и в съответствие с чл. 23, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В настоящият случай специалния закон е нормата на чл.36 ал.7 от ЗДАНС, която предвижда пет хипотези, при които органите на агенцията отказват изцяло предоставянето на данни - когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

Съгласно чл. 12а, ал. 3 ЗЗЛД, когато информацията съдържа данни, представляващи класифицирана информация, се прилага редът за достъп по Закона за защита на класифицираната информация. Съгласно чл. 25 и 26 ЗЗКИ нерегламентираният достъп до тази информация би създал опасност за или би увредил интересите на Република България, свързани с националната сигурност, отбраната, външната политика или защитата на конституционно установения ред /държавна тайна/; съответно - би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или би увредил друг правнозащитен интерес /служебна тайна/. Представен е списък на категориите информация, подлежащи на класификация като служебна тайна в ДАНС, приложение към Заповед рег. № 3-1031/05.05.2020 г. на председателя на ДАНС, като в настоящия случай търсената информация попада в обхвата на т.14.

Съгласно чл. 3, ал. 2 ЗЗКИ, принципът "необходимост да се знае" се състои в ограничаване на достъпа само до определена класифицирана информация и само за лица, чиито служебни задължения или конкретно възложена задача налагат такъв достъп. В случая не се установява жалбоподателят да е лице, чиито служебни задължения налагат такъв достъп, както и не е налице предпоставката "конкретно възложена задача".

Т.е. преценката дали предоставянето на търсената информация би довело до възникване на опасност за опазването на класифицирана информация и дали предоставянето на тази информация би накърнило изпълнението на законово определените задачи на Агенцията, е предоставена на оперативната самостоятелност

на административния орган. Индия в този смисъл е и изискването да се посочва само правното основание на отказа- чл.36 ал.8 от ЗДАНС.

Посредством разпоредбата на чл.36 ал.7 от ЗДАНС и чл.11 ал.1 от Наредба № I-7/13.07.2009г. изрично е регламентирано ограничение на правото на достъп до информация в изчерпателно визираните хипотези.

З. е претендирал да му бъде предоставена информация от масивите на ДАНС по отношение на трети лица „членове и сътрудници на БХК“. Личните данни от информационните фондове могат да се предоставят само на органите за защита на националната сигурност, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно дело, на чуждестранни органи по силата на международен договор, по който Република България е страна- чл.34 ал.7 и ал.8 от ЗДАНС. Що се отнася до искането за предоставяне на информация дали сътрудници или членове на БХК са били вербувани за доброволни сътрудници на агенцията, то приложение следва да намери разпоредбата на чл.23 ал.4 от ЗДАНС, съгласно която такива данни е допустимо да се предоставят единствено на съда и прокуратурата само след писмено съгласие на лицата във връзка с конкретно наказателно производство и при спазване разпоредбите на ЗЗКИ.

Законодателят в нормата на чл.36 ал. 4 от ЗДАНС е предоставил право на всяко лице да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание, но не е възможно да се предоставят такива данни за трети лица, така както е претендирал жалбоподателят.

Правото на достъп до класифицирана информация се предоставя на определени лица- чл.3 ЗЗКИ, при наличието на конкретни условия /чл.36-чл.42 от ЗЗКИ/ и след спазване на процедурата по проучване по чл.43-чл.69 от ЗЗКИ. Извън компетентността на съда в настоящото производство е да преценява законосъобразността на заповед № 3-1031/05.05.2020г. на председателя на ДАНС относно включването на данните относно резултатите от извършените проверки в информационните масиви, в които се съхранява класифицирана информация в категорията информация, подлежаща на класиране, като служебна тайна в ДАНС.

В случаите, когато административният орган действа при условията на обвързана компетентност, посочените в нормативния текст условия са такива за материалната законосъобразност на административния акт. При тяхното наличие органът е задължен да издаде акта. Когато органът действа при оперативна самостоятелност, предвидените нормативни условия също са задължителни. И в двете хипотези обаче е необходимо да са доказани фактите, с настъпването на които законът свързва конкретните правни последици. При прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпи разпоредения с издаването му неблагоприятен за оспорващата страна правен резултат.

В заключение, подадената жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Не се констатираха се основания за отмяна на атакувания акт по на чл.146 от АПК.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева за осъществено процесуално представителство от юрк. М. А..

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. К. в лично качество и като председател на Сдружение „Български хелзински комитет“ срещу Решение № КА-994 от 12.07.2021г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

ОСЪЖДА К. И. К. в лично качество и като председател на Сдружение „Български хелзински комитет“ ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.4 да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: